

En qualsevol cas, el director general d'Afers Religiosos, Luis María de Zavalá, respongué a aquestes acusacions del cardenal Suquía, dient que l'església no ha cursat mai cap protesta oficialment per incompliments dels Pactes amb la Santa Seu, cosa que subratlla el caràcter defensiu i de distracció de les crítiques del cardenal. Si més no, totes les reclamacions episcopals sobre el finançament poden ser perfectament tractades per la comissió mixta església-estat.

Neteja a la COPE dels elements crítics

Que l'Episcopat va prendre nota de l'advertència d'Alfonso Guerra ho demostra la posterior agitació dins de la COPE. Aprofitant un incident públic entre Emilio Romero i Carlos Carnicero a la tertúlia *La linterna*, on es posava verd al govern sistemàticament, la Conferència Episcopal va intentar fer neteja dels elements més crítics. Els dos comentaristes foren destituïts parcialment (l'un continuà al programa de Luis del Olmo i a l'altre se li va prometre que tornaria al cap de 15 dies), però l'operació amb prou feines havia començat i ja havia provocat una revolta dels pesos pesants de la informació de la casa. Precisament, els qui l'han prestigiat més i han atret més audiència. Javier González Ferrari, José Antonio Rico i el cap d'informatius, Fernando Onega, amenaçaren de dimitir en bloc i d'una manera fulminant.

La Conferència s'esverà en veure que havia perdut el control de la cadena, i que no podia respondre als suggeriments d'Alfonso Guerra des de la SER. Luis del Olmo també ha resultat intocable, malgrat que el seu programa és fortament antigovernamental. No hi havia caps per oferir, sota pena de desmuntar els informatius. La situació és encara confusa i fluida, si bé fonts imparcials creuen que la Conferència decidirà finalment la destitució de Fernando Onega, i que pressionarà perquè els espais informatius no siguin tan asprament crítics contra el govern.

De tota manera, església i govern han de revisar pròximament l'impost religiós i seria estrany que això desfermés una altra vegada les tensions entre el govern socialista i l'episcopat, com també relançar l'antiga polèmica sobre aquesta assignació tributària. I és que 14.000 milions de pessetes bé valen una picabaralla. □

SENTÈNCIA REACCIONÀRIA CONTRA L'AVORTAMENT

Los Naranjos: Predicar amb l'exemple

La llei que regula la interrupció voluntària de l'embaràs no ha impedit que quatre processats en el cas de Los Naranjos siguin condemnats. És una prova més de la insuficiència d'aquesta llei

Regina Farré (Sevilla)

La clínica sevillana Los Naranjos va néixer a començaments de l'any 1980 amb l'objectiu d'imposar en la pràctica el dret a l'avortament. Eren temps en què la Fiscalia del Tribunal Suprem reconeixia que des de l'any 1974 es realitzaven a l'estat espanyol 300.000 avortaments clandestins i el procés contra onze dones a Bilbao havia posat en marxa un fort moviment ciutadà per la legalització de l'avortament. En aquest context, el valencià José Àngel Lozoya Gómez proposa a quatre persones més muntar a Sevilla —una ciutat amb un fort índex d'atur— una clínica, com la que ja funcionava a València, per ajudar les dones que per la seva situació econòmica no podien viatjar fora del país a avortar. A

Los Naranjos, amb 10 mesos de vida, van avortar 400 dones de tot l'estat a les quals se'ls cobrava 8.000 pessetes i se'ls feia signar una declaració en què manifestaven que havien avortat per voluntat pròpia.

El 21 d'octubre de l'any 1980, arran de la denúncia presentada per una noia embarassada que acusava el seu company de maltractaments i d'intentar obligar-la a avortar, la policia investiga l'existència de la clínica sevillana de Los Naranjos. S'hi efectua un escorcoll, i es detenen 24 persones relacionades amb la clínica i es requisen les fitxes de més de 400 dones que havien passat pel centre. Tres anys després, enmig d'una forta campanya de solidaritat en la qual milers de persones s'autoinculpen en el procés i demanen la legalització de l'avortament, el jutge dicta acte de processament contra vuit dels detinguts i s'obre un sumari que acabaria en la secció tercera de l'Audiència Provincial de Sevilla, pre-

EDUARDO ABAD
Manifestació a Sevilla contra la sentència.

sida pel magistrat Agustín del Río i considerada la més conservadora de la judicatura sevillana.

Finalment, després de viure nou anys amb l'espasa de Damocles a sobre, els vuit processats van a judici el passat 30 de març. La sala condemna quatre dels vuit processats a un any de presó menor i sis anys d'inhabilitació per un delictes d'avortament i un cinquè processat a quatre mesos d'arrest major per un delictes d'encobriment. Un dia després de fer-se pública la sentència, la sala dicta un acte explicatiu que multiplica per cinc la condemna en considerar que cada delictes d'avortament —cinc de provats en total, segons la sala— equival a un any de presó.

Aquests dies, els advocats defensors del col·lectiu Los Naranjos presenten dos recursos diferents: un de cassació davant la sala segona del Tribunal Suprem contra la sentència i un altre de súplica contra l'acte que aclaria i ampliava la primera sentència. □